

Пейо Яворов
Благовещение

Прохладен лъх от ангелско крило,
о ангел, о дете,
зефирен лъх от ангелско крило
сред зной облъхва моето чело;
отпаднал ме лелее нежен сън...
Зора се зазорява въвн.

Мелодия неземна сред ноцта,
о песен, о дете,
мелодия вълшебна сред ноцта
лелее и приспива мисълта:
зора се нова зазорява въвн
и празничен се носи звън.

Душата ми тъгува и мълчи,
о сълза, о дете,
душата ми бленува и мълчи –
и тихо капят сълзи от очи:
аз слушам празнично тържествен звън
през утрен сън – уви, през сън...

25 март 1906

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7111>]